

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง รถราชการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยรถราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๒๘ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง รถราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามของคำว่า “รถประจำตำแหน่ง” ในข้อ ๖ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง รถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“รถประจำตำแหน่ง” หมายความว่า รถยนต์ที่ทางราชการจัดให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่กำหนดไว้ใน
ข้อบัญญัตินี้”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง รถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๘ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ให้กรุงเทพมหานครจัดรถประจำตำแหน่งแก่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
ประธานสภากรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองประธานสภากรุงเทพมหานคร และข้าราชการผู้
ดำรงตำแหน่งที่ ก.ก.กำหนด ให้เป็นตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป ทั้งนี้ เฉพาะตำแหน่งปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัด
กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนัก ที่ปรึกษากฎหมายกรุงเทพมหานคร ที่ปรึกษาสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้า
สำนักงาน ก.ก. นายช่างใหญ่ รองผู้อำนวยการสำนัก ผู้ตรวจราชการ ผู้ช่วยปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการโรง
พยาบาล ผู้อำนวยการวิทยาลัย และผู้อำนวยการสำนักงานการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘ ทวิ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง รถราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๘

“ข้อ ๘ ทวิ ให้หน่วยงานเจ้าของรถจัดทำบัญชีรถราชการแยกประเภทเป็นรถประจำตำแหน่ง รถส่วน
กลาง รถรับรอง รวมทั้งแสดงหลักฐานการได้มาและการจำหน่ายโอนรถราชการ ตามแบบที่ผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานครกำหนด การเปลี่ยนแปลงประเภทรถราชการจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นให้เปลี่ยนแปลงได้
โดยให้หัวหน้าหน่วยงานเสนอปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณาอนุมัติ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง รถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๘ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ รถประจำตำแหน่งให้มีได้ไม่เกินตำแหน่งละ ๑ คัน ผู้ใดดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง
ให้เลือกใช้รถประจำตำแหน่งได้เพียงตำแหน่งเดียว

ผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่ง และไปดำรงตำแหน่งในการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานครซึ่งมีสิทธิได้
รถประจำตำแหน่งของการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานครด้วย ให้เลือกใช้รถประจำตำแหน่งทางใดทางหนึ่งเพียง
ตำแหน่งเดียว

ในกรณีที่เลือกใช้รถประจำตำแหน่งดังกล่าวในวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้ใช้รถในตำแหน่งนั้น
ไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง

รถประจำตำแหน่งซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี และรถส่วนบุคคลซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ให้ถือเป็นหลักเกณฑ์ที่จะพิจารณาจัดหารถคันใหม่ทดแทนคันเก่าได้ ถ้าเป็นรถที่จัดหาจากส่วนราชการโดยตรง ให้คิดลดอายุการใช้งานลง ๑ ปี แล้วแต่กรณี

สำหรับรถประจำตำแหน่งหรือรถส่วนบุคคลที่ได้รับความเสียหายต้องเสียค่าซ่อมสูงหรือประโยชน์ที่จะได้รับไม่คุ้มกับค่าซ่อม หรือเมื่อซ่อมแล้วไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้โดยปลอดภัย ไม่อยู่ในบังคับของระยะเวลาดังกล่าว

ความในวรรคสี่และวรรคห้าไม่ใช้บังคับกับรถรับรอง โดยให้อยู่ในดุลพินิจของปลัดกรุงเทพมหานครที่จะพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ก่อนเวลาสามปีครั้งนับแต่วันได้มา รถคันใดที่ได้มาโดยรับโอนมาจากส่วนราชการอื่น ให้ถือวันจดทะเบียนเป็นเกณฑ์คำนวณระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ การจัดการรถประจำตำแหน่ง รถส่วนบุคคล หรือรถรับรอง ให้จัดหาโดยใช้ขนาดและราคาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ โดยอนุโลม”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ รถประจำตำแหน่งให้ใช้ในการปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่ หรือที่ได้รับมอบหมายโดยชอบ หรืองานที่เกี่ยวข้องเนื่องจากโดยตรงกับงานในตำแหน่งหน้าที่หรือฐานะที่ดำรงตำแหน่งนั้น รวมตลอดถึงการใช้เพื่อเดินทางไป-กลับ ระหว่างที่พักและสำนักงาน และหรือการอื่นที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในหมู่ข้าราชการและสังคม

รถส่วนบุคคลและรถรับรอง ให้ใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานคร หรือเพื่อประโยชน์ของกรุงเทพมหานคร ตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

ห้ามผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง ซึ่งได้รับรถประจำตำแหน่งแล้วนำรถส่วนบุคคลไปใช้อีก เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นเฉพาะคราว ทั้งนี้ ให้ระบุเหตุผลความจำเป็นที่ต้องใช้รถส่วนบุคคลไว้ด้วย

การนำรถส่วนบุคคลออกนอกเขตกรุงเทพมหานคร หรือปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ ให้หัวหน้าหน่วยงานรายงานขออนุมัติปลัดกรุงเทพมหานครก่อน”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องคืนให้รถให้แก่หน่วยงานภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกจากตำแหน่งหรือส่งมอบงาน แล้วแต่กรณี

กรณีที่ใช้รถประจำตำแหน่งพ้นจากตำแหน่งหรือถึงแก่กรรม ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเรียกรถประจำตำแหน่งคืน หากปลัดกรุงเทพมหานครเห็นว่ามิใช่เหตุผลสมควรจะผ่อนผันให้ส่งคืนรถประจำตำแหน่ง ก็ให้กระทำได้ตามควรแก่พฤติการณ์ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับจากวันพ้นจากตำแหน่งหรือถึงแก่กรรม”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๔ การเก็บรักษารถประจำตำแหน่ง ให้อยู่ในความควบคุมและความรับผิดชอบของผู้ดำรงตำแหน่ง

การเก็บรักษารถส่วนบุคคล รถรับรอง ให้อยู่ในความควบคุมและรับผิดชอบของหน่วยงานโดยเก็บรักษาในสถานที่เก็บหรือในบริเวณของหน่วยงาน การจะนำรถไปเก็บที่อื่นได้ ต้องได้รับอนุมัติจากปลัดกรุงเทพมหานคร

สำหรับรถส่วนกลาง หัวหน้าหน่วยงานจะเสนอปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ พิจารณาอนุญาตให้นำรถไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวได้ในกรณีดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) หน่วยงานไม่มีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ หรือ
- (๒) มีราชการจำเป็นและเร่งด่วน”

ข้อ ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๔ ทวิ และข้อ ๑๔ ตริ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๙

“ข้อ ๑๔ ทวิ การอนุญาตให้นำรถส่วนกลางไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวอันเนื่องมาจาก หน่วยงานไม่มีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษารถส่วนกลางจัดทำรายงาน ขออนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลความจำเป็นและรายละเอียดของสถานที่ที่จะนำรถส่วนกลางไปเก็บรักษา ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีความปลอดภัยเพียงพอเสนอประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจอนุญาตด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๑๔ ตริ ในกรณีที่เกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นกับรถส่วนกลางในระหว่างการเก็บรักษาที่อื่น เป็นการชั่วคราว ตามข้อ ๑๔ ทวิ ผู้เก็บรักษาต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรุงเทพมหานคร เว้นแต่จะ พิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังดูแลรักษาเยี่ยงวิญญูชนจะพึงสงวนรักษาทรัพย์สินของตนแล้ว และการสูญหายหรือ เสียหายนั้นมิได้เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เก็บรักษา แต่หากการสูญหายหรือเสียหายนั้น เกิดขึ้นเนื่องจากการนำไปใช้ในการอื่น ให้ผู้อื่นใช้ หรือนำไปเก็บไว้ ณ ที่ที่มีได้รับอนุญาต ผู้เก็บรักษาต้องรับผิดชอบ ทุกกรณี แม้ว่าจะเกิดด้วยเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไรความสูญหายหรือเสียหายก็จะเกิดแก่ รถส่วนกลางคันนั้น”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๗ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ข้อ ๑๗ เมื่อเกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นแก่รถประจำตำแหน่ง ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับ รายงานให้ปลัดกรุงเทพมหานครทราบทันที กรณีที่มีได้เป็นผู้ใช้รถเองหรือไม่สามารถที่จะรายงานเองได้ ให้พนักงาน ผู้ขับรถรับรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงปลัดกรุงเทพมหานครทราบทันที

กรณีตามวรรคหนึ่ง เมื่อเกิดขึ้นแก่รถส่วนกลางและรถรับรอง ให้พนักงานขับรถรับรายงานผู้บังคับ ข้าราชการตามลำดับ จนถึงหัวหน้าหน่วยงานทราบทันที

ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบในกรณีที่รถประจำตำแหน่งสูญหาย เพราะความประมาทเลินเล่อ ของผู้ใช้รถประจำตำแหน่ง แต่ถ้าผู้ใช้รถประจำตำแหน่งอนุญาตให้บุคคลอื่นนำรถประจำตำแหน่งไปใช้นอกเหนือหน้าที่ ปกติ ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนความสูญหาย แม้ด้วยเหตุสุดวิสัย

ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นแก่รถประจำตำแหน่งเพราะความผิดของบุคคลภายนอก ให้ผู้ใช้รถประจำ ตำแหน่งเป็นผู้เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกในนามของกรุงเทพมหานคร แต่ถ้าความเสียหายเกิดขึ้น เพราะความผิดของผู้ขับขี่ซึ่งมิใช่พนักงานขับรถหรือผู้ใช้รถประจำตำแหน่ง หรือมิใช่อยู่ในระหว่างการควบคุมการใช้รถ ของผู้ใช้รถประจำตำแหน่ง ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบซ่อมแซมให้คงสภาพดีตามเดิม

ในระหว่างที่ดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถประจำตำแหน่งรถส่วนกลางและ รถรับรอง หากหน่วยงานเห็นว่ามีจำเป็นต้องใช้รถคันนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานขออนุมัติปลัดกรุงเทพมหานคร ซ่อมรถคันนั้นโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณไปก่อนได้

ในกรณีที่ข้อบัญญัตินี้ไม่ได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ให้นำกฎหมายและระเบียบความรับผิดชอบ ของข้าราชการในทางแพ่ง มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าว มาใช้บังคับตามข้อบัญญัตินี้ด้วย”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๘
ศาสตราจารย์ ร้อยเอก กฤษฎา อรุณวงษ์ ณ อยุธยา
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ เนื่องจากสำนักนายกรัฐมนตรีได้แก้ไขปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรพระราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ โดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรพระราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรพระราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรพระราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงใหม่ สมควรแก้ไขปรับปรุงข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง รพระราชการ พ.ศ. ๒๕๒๙ และโดยที่มาตรา ๙๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติว่า การคลัง การงบประมาณ การเงิน การทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ ต้องตราเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

[ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๒ ตอนพิเศษที่ ๔๕ ง วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๘]